

най-послѣдната степень, ако тая нѣжность и да има голѣмо сходство, съ „хамалските джилвета“. З. 328.

Джиритъ* (*djirid. s. t. Javelot et bâton de la forme et de la longueur du javelot mais sans fer au bout, que les cavaliers turcs et arabes apprennent à lancer et à parer, leurs chevaux étant en grand galop. C'est un exercice qui fait partie de l'éducation militaire. Cr. серб. үйлт, нө. dziryd рус. джигрить*) с. ж. учебный дротикъ: До 12 часа играятъ още прогени-тъ само мажки игры: рацина-та, джиритъ и наклѣканицъ, и си отиватъ. Ч. 79. „Адѣ съ джилитъ да върляме!“ ив. 333. Кога къ одѣтъ на пѣрвиче, Конъ да съ наяваетъ, Пушки да съ нафжрляетъ, Джимитъ да съ наиграетъ. М. 200. Млузганье копия или вытка тояга (джиритъ). Пк. 97. Обаче Ваше Величество трѣба да поведите да излѣзатъ сичкитъ велможи съ копіе, та да играете на джиритъ, земи и този пръстенъ и този скинтръ ще държишъ; тъй додѣто припушкашъ коня по полето, да го стискашъ въ рѣката си докътъ ся згорѣщи хубаво металатъ; като ся истопи рѣката, тогави металената сила ще са разнесе по всичката снага; нѣ да не спрѣшъ отъ припушкането, додѣ ся не испотишъ добре. Х. I, 63.

Джитнѣ ил. св. метну: Кога джитна жлта боздогана, Го погоди мегю две-те очи. М. 154.

Джоджанъ* с. м. мята (син. гюзумъ, наане): Джоджаново масло (син. наане-яга). Л. Д. 1872 р. 155.

Джонкъ* (*djunk, s. p. Chameau de trois a cinq ans*) с. м. молодой верблюдъ: Дѣлгый джонго безъ кокале?—Дымъ. Ч. 119.

Джубе с. с. **Джубина** с. ж. плащъ, мантія (син. огъртачъ): Синьо му джубе саблекле, А зелено му облекле. М. 51. Му облече джубе нафелю. ив. 84. Прекуши си чо'а парапора, Що пра'ть джубина за не'ести. ив. 184. Имашъ калци отъ калчвица, А чораби отъ кожина, А марама отъ коир'и, А джубе-то отъ камчица. ив. 532 „Свекрвице, стребrena иглице! — — А камо ти джубе шарабіа? ив. 560. Реть ми дойде до Пеа каменъ да ф'рлатъ, Пео заборави, чубе да собле'е, И морта долама. В. 319. Попъ Желѣзко померисалъ джубето си, което му давало духовна храна, защото то имало обичай да са облива съ гюловица сѣки петъ минути. З. 195. Горкиятъ ораторъ измѣжна се изъ джубето, за което бѣхъ го хванжле. Тб. 36. Cr. рус. реченіе шуба.

Джуверъ-гранка с. ж. журчащій ручей: Да ке посакатъ отъ любе вода, Отъ кла'енец-отъ, отъ джуверъ гранка, Отъ джуверъ гранка чудна подната. М. 156).